

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **D. B.**

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha Ruzyně**
sídlem Praha 6, Staré náměstí 3/12

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 8. 2. 2023 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 31. 1. 2023, č. j. VS-173170-12/ČJ-2022-800132

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 8. 2. 2023 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 31. 1. 2023, č. j. VS-173170-12/ČJ-2022-800132 se zrušuje a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 300 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl stížnost žalobce podanou proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 31. 1. 2023, č. j. VS-173170-12/ČJ-2022-800132 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci podle § 46 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „zákon č. 169/1999 Sb.“) uložen za porušení ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., nepodmíněný kázeňský trest – celodenní umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů.

II. Dosavadní průběh a napadené rozhodnutí

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., kterého se dopustil tím, že v blíže nezjištěnou dobu konzumoval návykovou látku metamfetamin, což bylo zjištěno dne 23. 8. 2022. V odůvodnění žalovaná konstatovala, že dne 23. 8. 2022 cca kolem 11:45 hodin byl v prostorách zdravotnického střediska žalované u žalobce proveden orientační test za účelem detekce návykových látek v moči. Provedeným testem byla v moči žalobce zjištěna přítomnost látky MET (metamfetamin-pervitin). Na základě pozitivního nálezu byl vzorek moči žalobce odeslán do Ústavu soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK, kde byla dne 23. 8. 2022 potvrzena přítomnost metamfetaminu. Žalovaná v prvoinstančním rozhodnutí uvedla, že shora popsané jednání bylo prokázáno protokolem o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči žalobce č. j. VS-173170-2/ČJ-2021-8002132 ze dne 23. 8. 2022 a zprávou z Toxikologického vyšetření z Ústavu soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LFUK ze dne 23. 8. 2022.
3. V návaznosti na výsledky testu moči podal žalobce dne 24. 8. 2022 vysvětlení, ve kterém zejména uvedl, že si 22. 8. 2022 uvařil v cca 17:30 kávu, kterou položil na stolek a cca na 20 vteřin odběhl na chodbu. Když se vrátil, jeden z odsouzených měl ruku nad jeho hrnkem s kávou. Káva nechutnala dobře, přesto jí však vypil. Okolo 20:30 hodin začal mít horečku, zimnici, zvracel a ve 4:00 hodin ráno nahlásil dozorcí, že mu není dobře a chce navštívit lékaře. Po provedeném pozitivním orientačním testu popřel, že by ve věznici užil metamfetamin a uvedl, že omamné a psychotropní látky (dále jen „OPL“) nikdy neužíval. Namítl, že mu jeden z odsouzených vhodil látku do kávy. Celu obývá spolu se dvěma odsouzenými, se kterými nemá dobré vztahy. V návaznosti shora uvedené žalovaná vyslechla žalobce, oba odsouzené, se kterými žalobce sdílí celu a dva zaměstnance věznice (vychovatelku a speciálního pedagoga).
4. V prvoinstančním rozhodnutí žalovaná uzavřela, že se provedeným šetřením nepodařilo prokázat, že by žalobcem namítání či jiní odsouzení nebo jiná osoba vhodili OPL žalobci do kávy. Nepodařilo se rovněž zjistit, jak k požití následně v moči zjištěné OPL žalobcem došlo, ani to, jakým způsobem k získání OPL v prostorách žalované došlo. Jediné, co bylo dle žalované spolehlivě prokázáno, je pozitivní test orientačního vyšetření moči žalobce, který prokázal přítomnost OPL – metamfetaminu v moči. Žalovaná současně poukázala na nesrovnalosti ve výpovědích a odkázala na obsah vstupního pohovoru a poučení při zařazení na nástupní oddíl č. j. VS-173170-10/ČJ-2021-800 ze dne 21. 10. 2021.
5. Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal stížnost, v níž uplatnil celkem devět stížnostních námitek. Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalovaná vypořádala vznesené námitky a uzavřela, že bylo spáchání kázeňského přestupku žalobcem jednoznačně prokázáno a v odůvodnění žalobcem podané stížnosti nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by jej odpovědnosti zbavily či by vedly ke změně uloženého kázeňského trestu.

III. Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje P.V.

6. Žalobce v žalobě brojil proti uloženému kázeňskému trestu. Předně uvedl, že dne 23. 8. 2022 se nahlásil k lékaři v 4:30 hodin ráno s podezřením na intoxikaci prášky, OPL či jinou látkou. Sám trval na důkladném vyšetření, odběru moči a krve. Měl důvodné podezření, že mu někdo z odsouzených podstrčil něco do jídla či pití. Již dříve měl podezření, že jej jiní odsouzení chtějí intoxikovat či mu jinak ublížit. Domníval se, že bude mít OPL ve skřínce, v oblečení nebo v jídle či pití. Na celý problém poukazoval ještě před tím, než k samotné události došlo. Se spoluvězni nechtěl být na cele, měl signály od ostatních odsouzených, že se jej chtějí zbavit. Dva měsíce před incidentem prosil vychovatelku a speciálního pedagoga o pomoc s řešením situace, avšak žádné pomoci se mu nedostalo. Několikrát zdůraznil, že OPL nikdy neužil a k drogám chová negativní postoj. Závěrem pak vyjádřil pohoršení nad tím, že mu do jídla spoluvězni nasypali pervitin.
7. V žalobě dále uvedl, že s napadeným rozhodnutím ani s rozhodnutím prvoinstančním nesouhlasí. Setrval na závěru, že OPL vědomě nepožil. Zásadně nesouhlasil se závěrem, že *„k požití OPL může dojít i bez vědomí vězněné osoby.“* Rovněž vyjádřil nesouhlas se závěrem a formulací výroku, že *„v blíže nezjištěnou dobu konzumoval metamfetamin, což bylo zjištěno orientačním testem.“* Vyzdvihl, že sám nahlásil, že mu není dobře a lékaři současně uvedl, že má obavy z otravy a strach o svůj život. Zdůraznil, že není možné, aby byl potrestán za něco, co neudělal a ani neměl šanci jakkoli to ovlivnit. Postup žalované považuje za účelový, kdy celou věc uzavřela tak, *„aby se jí hodil výsledek a jeho potrestání“*. Současně též poukázal na svůj dosud bezproblémový pobyt ve věznici a 40 pochval. V důsledku shora uvedené události byl vyřazen na 4 měsíce z práce a byl přerázen na pracovní činnost „zdarma“.
8. K intoxikaci dále uvedl, že v 15:30/15:40 hodin se podávají večere, kterou mu jeho spoluvězni převezmou, neboť žalobce po celou dobu chodí do práce. Z práce se vrací v 16:20 až 16:25 hodin, a nemá tak šanci poznat, zda večere (včetně pití) není intoxikována. Žalobce tak nemůže jakkoli ovlivnit převzetí jídla včetně pití (večere) během pracovních dní. Sní to, co mu spoluvězni převezmou a dají na stůl. Dodal, že lednice, kde je další jídlo uloženo, jsou společné. K uvedenému žalobce podotkl, že tyto skutečnosti může doložit svědectvím dalšího odsouzeného, který je s ním na stejném oddíle. Závěrem pak uvedl, že žalovaná ignorovala veškerá jeho upozornění, prosby, žádosti i výpovědi. Potrestání za shora uvedené jednání mu značně ztíží možnost podmíněného propuštění a návrat k jeho šestiletému synovi.

IV. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Podotkla, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, přičemž poukázala na nesrovnalosti v popisu průběhu události uvedené v Úředním záznamu o podání vysvětlení č. j. VS-173170-8/ČJ-2022-800132 ze dne 24. 8. 2022, ve stížnosti proti prvoinstančnímu rozhodnutí a v podané žalobě.
10. Vyjádřila dále pochybnosti nad časovým odstupem mezi vypitím kávy (žalobce dne 22. 8. 2022 v 16:40/17:30 hodin), do které měly být žalobci vhozeny OPL, a popisovanými potížemi žalobce (20:30 hodin), které dle jeho vyjádření měly být způsobeny právě vhozenými OPL, když k nástupu účinků OPL dochází v podstatně kratší době od jejich požití než 4/3 hodiny. Žalovaná není známo, z jakého důvodu žalobce své potíže žádnému zaměstnanci vazební věznice nehlásil dříve, ale až v brzkých ranních hodinách (cca ve 4:00 hodiny ráno), zvláště pak, pokud se cítil být ohrožen na životě.

11. Ve vztahu k žalobcem vyžadovaným odběrům a vyšetřením žalovaná uvedla, že lékařské úkony a vyšetření nejsou prováděny dle přání vězňených osob, ale dle uvážení lékařů zdravotnického střediska vazební věznice.
12. K podezřením žalobce ohledně hrozby jeho intoxikace dalšími odsouzenými, na které měl ústně a písemně upozorňovat zaměstnance vazební věznice, žalovaná uvedla, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že pracovníci odborného zacházení ve vězeňství, vychovatel a speciální pedagog, se žalobcem hovořili, avšak ani v jednom případě žalobce nezmínil své obavy o život, naopak tyto popřel, pouze poukazoval na neshody s dalšími odsouzenými, se kterými byl ubytován na cele a žádal samostatné ubytování, což vzhledem k ubytovací kapacitě vazební věznice nebylo možné. K uvedenému žalovaná pouze dodala, že písemná upozornění žalobce, podaná stanoveným a žalobci známým způsobem, nejsou ve vazební věznici evidována, žalobce žádná taková písemná upozornění ani nedoložil, přestože tvrdil, že jeho advokát těmito písemnostmi disponuje. Argumentaci žalobce, že drogy nikdy nebral a ani se s nimi za celý život neseťkal, považuje žalovaná za ryze účelovou.
13. Pokud jde o námitku směřující k výdeji stravy, žalovaná odkázala na služební záznamy, které vypracovala na základě námítky žalobce, v nichž plyne, že manipulace se stravou, jak ji popsal žalobce v žalobě, není reálná. Současně upozornila, že ačkoliv žalobce uvádí, že manipulaci se stravou může doložit svědectvím dalšího odsouzeného ze stejného pracoviště i oddílu, žádného konkrétního svědka neuvedl.
14. Žalovaná doplnila, že v průběhu kázeňského řízení a ani v rámci šetření oddělení prevence a stížností vazební věznice se nepodařilo prokázat, že by omamnou látku – OPL do jídla či pití žalobci vhodil jiný odsouzený či jiná osoba, nepodařilo se zjistit, jak k požití následně v moči zjištěné OPL žalobcem došlo, ani to, jakým způsobem došlo k získání OPL v prostorách vazební věznice. Jediné, co bylo spolehlivě prokázáno, je pozitivní test orientačního vyšetření vzorku moči žalobce, který prokázal přítomnost OPL – metamfetaminu v moči. Pozitivní výsledek byl následně potvrzen toxikologickým vyšetřením provedeným dne 23. 8. 2022 Ústavem soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK. Závěrem žalovaná uvedla, že v případě žalobce se nejedná o jeho první výkon trestu odnětí svobody. Povinnosti odsouzených jsou mu velice dobře známy a stejně tak jsou mu známa rizika vyplývající z chování a jednání dalších odsouzených, když na rizika průniku omamných, psychotropních a návykových látek do vazební věznice byl žalobce upozorněn při vstupním pohovoru a v poučení při zařazení na nástupní oddíl č. j.VS-173170-10/ČJ-2021-800, které žalobce vlastnoručně podepsal dne 21. 10. 2021. Uvedených rizik si tedy žalobce byl dobře vědom.

V. Další podání

15. Žalobce v dalších podáních setrval na argumentaci uvedené v žalobě. Současně uvedl, že informace stran výdeje stravy ze strany žalované jsou účelově vytvořené *ex post*. Zpochybnil závěry žalované uvedené ve vyjádření. Žalovaná popsala průběh mylně, přičemž jí popsaný výdej stravy takto neprobíhá ani neprobíhal. Závěrem poukázal na to, že pokud by si neřekl o pomoc, nikdo by se o jeho intoxikaci nedozvěděl, a nebyl by tak ani potrestán.

VI. Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje P.V.

16. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
17. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
18. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., *odsouzeným je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.*
19. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., *kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.*
20. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Soud úvodem konstatuje, že kázeňské řízení je svojí povahou řízením trestním, kde je plně na rozhodujícím orgánu, aby i bez návrhu zjišťoval všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Je povinností správního orgánu rozhodujícího o kázeňském trestu skutkový a právní stav náležitým způsobem zjistit a rozhodnout o něm (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018–50, bod 10).
22. Podle § 47 odst. 1 věty první zákona č. 169/1999 Sb., lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného (shodně i § 58 odst. 1 a 5 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody). Podle § 76 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., se sice na kázeňská řízení nevztahuje správní řád, avšak podle § 177 odst. 1 správního řádu i v tomto řízení platí § 2 až 8 správního řádu, přičemž podle § 3 správního řádu je povinností správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
23. Mezi stranami je nesporné, že v moči žalobce byla nalezena zakázaná návyková látka (metamfetamin-pervitin). Jelikož je odsouzeným zakázáno návykové látky konzumovat, došlo tímto k porušení povinnosti stanovené v § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., a naplnění objektivní stránky skutkové podstaty kázeňského přestupku podle § 46 odst. 1 téhož zákona.
24. V prvoinstančním rozhodnutí žalovaná uzavřela, že vytýkané jednání bylo prokázáno protokolem o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči žalobce č. j. VS-173170-2/ČJ-2021-8002132 ze dne 23. 8. 2022 [správně: č. j. VS-173170-2/ČJ-2022-8002132] a zprávou z Toxikologického vyšetření z Ústavu soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK ze dne 23. 8. 2022. V návaznosti na stížnostní námitku žalobce o tom, že popsané jednání nespáchal a OPL vědomě v životě neužil, žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce není viněn z vědomého požití OPL. K porušení ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., tedy k požití OPL může dojít i bez vědomí vězněné osoby. V kázeňském řízení pak nebylo hodnoceno vědomé či nevědomé užití OPL, ale byla konstatována pozitivita OPL, která byla zjištěna nejdříve orientačním toxikologickým vyšetřením a následně potvrzena toxikologickým vyšetřením Ústavem soudního lékařství a toxikologie VFN a 1. LF UK.

25. Ve věci je však stěžejní otázkou, zda bylo v kázeňském řízení prokázáno, že žalobce návykovou látku požil zaviněně, tedy zda z jeho strany došlo k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty kázeňského přestupku ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., jelikož žalobce tvrdí, že OPL vědomě nepožil. Zde platí podle analogického použití § 15 odst. 1 přestupkového zákona, že k odpovědnosti za kázeňský přestupek postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Jelikož § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., úmyslné zavinění nevyžaduje, postačí zavinění z nedbalosti. Podle § 15 odst. 2 přestupkového zákona je přestupek spáchán úmyslně, pokud pachatel chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Podle § 15 odst. 3 přestupkového zákona je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.
26. Podmínkou uložení sankce za daný kázeňský přestupek je tedy existence žalobcova zavinění ve vztahu k jednání, které je mu vytýkáno. Vězeňské orgány se však otázkou zavinění žalobce, tj. subjektivní stránkou předmětného kázeňského přestupku, *de facto* vůbec nezabývaly, neboť bez dalšího uzavřely, že k požití OPL může dojít i bez vědomí vězně, přičemž v kázeňském řízení nebylo hodnoceno vědomé či nevědomé užití zakázané látky. Tento závěr je však v rozporu s výše citovanou právní úpravou, která k naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., explicitně vyžaduje také to, aby k popsání jednání došlo ze strany pachatele zaviněně. Řečeno jinak, v případě uvedeného kázeňského přestupku nepostačí naplnění objektivní stránky jeho skutkové podstaty, neboť se nejedná o objektivní odpovědnost pachatele za výsledek jednání, u něhož není třeba zkoumat zavinění. Nezákonný závěr žalované současně zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná ani prvostupňový orgán se nezabývaly okolnostmi relevantními pro posouzení subjektivní stránky předmětného přestupku. Soud v tomto směru postrádá jakoukoliv úvahu o tom, zda se žalobce svého jednání dopustil alespoň v minimálně požadované formě zavinění, tj. nevědomé nedbalosti. Povinností žalované bylo řádně odůvodnit, z jakých okolností dovozuje, že žalobce požil metamfetamin zaviněně. Závěr o zavinění je pak nutno odůvodnit, nikoli pouze zkonstatovat (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 17).
27. Pokud žalovaná ve svých rozhodnutích poukazuje na poučení obsažené v jednotném záznamovém listu, je zřejmé, že si je vědoma rizika průniku omamných, psychotropních a návykových látek do věznice, přičemž po odsouzených vyžaduje zvýšenou pozornost zahrnující kontrolu nad skříňkou a konzumovanými poživatinami. Ve formulářovém poučení je uvedeno: „Ods. je povinen, vzhledem k výše uvedenému, věnovat zvýšenou pozornost riziku kontaminace především potravin a nápojů těmito látkami. Znamená to hlavně povinnost dbát zvýšené pozornosti a opatrnosti ve vztahu k jakékoliv konzumaci (jí poučen o riziku průniku omamných, psychotropních a návykových látek del nebo tekutin [správně: poučen o riziku průniku omamných, psychotropních a návykových látek jídel nebo tekutin], tak aby předcházel vzniku událostí spojených s užitím omamných, psychotropních a návykových látek a svou vlastní nedbalostí se tak nevystavoval možnému postihu za jejich zneužití ve věznici, ať už v rovině kázeňské či trestně právní (např. nenechával si neuzamčenou

osobní skříňku, nevzdaloval se od hrníčku s nápojem apod.) V souvislosti s touto problematikou je rovněž povinen postupovat v souladu s ustanovením § 28 ZVTOS.“ Existence poučení tohoto typu ovšem žalovanou nezavazuje povinnosti vyhodnotit konkrétní okolnosti případu a teprve na jejich základě učinit závěr o naplnění subjektivní stránky daného přestupku. Je totiž zřejmé, že s jistotou nelze vyloučit situaci, kdy odsouzený požije návykovou látku v důsledku jednání jiné osoby, aniž by takovou situaci mohl ovlivnit (např. proto, že mu návyková látka byla podstrčena v jídle či nápoji). K tomu je třeba dodat, že žalovaná své úvahy, jimiž se snažila vyvrátit tvrzení žalobce o některých skutkových okolnostech daného případu, vůbec nehodnotila ve vztahu k zavinění žalobce a neuvedla, zda a proč z nich vyplývá zavinění žalobce.

28. Soud rovněž nepřehlédl, že otázku přítomnosti OPL v jídle namítl žalobce již ve svých stížnostních námitkách. Touto skutkovou verzí žalobce se však žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně nezabývala. Její strohé konstatování o výdeji teplé či studené večeře spolu s obědem nijak nevyvrací skutkovou verzi, resp. stížnostní námitku žalobce. Dlužno dodat, že žalovaná ve vyjádření k žalobě již na své verzi o výdeji večeře současně s obědem netrvala a nabídla jinou skutkovou verzi. Oproti napadenému rozhodnutí, kde konstatovala, že jsou večeře vydávány spolu s obědem, ve vyjádření k žalobě uvedla, že obědy byly odsouzeným vydávány přímo na pracovišti call centra, kde žalobce pracoval a večeři pak žalobce dostával po příchodu z práce. Nestihl-li výdej stravy, byla jeho porce uložena a uzamčena v kuchyňce či ledničce dozorce a následně pak vydána po jeho příchodu. K uvedenému je třeba připomenout, že v řízení před správními soudy nelze doplňovat odůvodnění správních rozhodnutí prostřednictvím vyjádření správního orgánu k žalobě, neboť důvody, pro které bylo rozhodnutí vydáno, musí správní orgán vtělit do jeho odůvodnění, a nikoliv tento nedostatek „dohánět“ až v řízení před správními soudy (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 18). Soud nyní nepředjímá, zda žalovanou nově uváděné okolnosti mohou mít význam pro posouzení zavinění žalobce. Na žalované bude, aby se s těmito, jakož i s dalšími relevantními skutkovými okolnostmi v dalším řízení řádně vypořádala, a to v intencích přezkoumatelně učiněného závěru o (ne)naplnění subjektivní stránky daného kázeňského přestupku žalobcem.

VII. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaná i její ředitel pochybili, neboť odpovědnost žalobce za kázeňský přestupek dovedli pouze na základě skutečnosti, že v testovaném vzorku jeho moči byla nalezena návyková látka (metamfetamin), ale již se nijak nezabývali otázkou žalobcova zavinění. Soud vzhledem k výše uvedenému shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí ředitele věznice bez nařízení jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Zároveň soud shledal nezákonným implicitní závěr žalované, že v případě předmětného přestupku postačí k vyslovení viny za jeho spáchání zjištění positivity OPL. Žaloba je tak podle § 78 odst. 1 s.ř.s. důvodná i pro nezákonnost napadeného rozhodnutí.
30. Žalovaná je ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázána právními závěry soudu o tom, že k odpovědnosti za kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., spočívající v porušení zákazu podle § 28 odst. 3 písm. b) téhož zákona nepostačí prokázat, že žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody požil návykovou látku, ale je nutno též odůvodnit, že tuto návykovou látku požil buďto vědomě (a tedy jednal úmyslně,

případně ve vědomé nedbalosti), nebo ji požil sice nevědomě, nicméně vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům si měl být takového požití alespoň vědom (a jednal tedy v nevědomé nedbalosti). Žalovaná rovněž vyhodnotí služební záznamy ze dne 2. 3. 2023 a přezkoumatelným způsobem odůvodní vypořádání stížnostní námitky žalobce stran možné intoxikace podávané večeře.

31. Nad rámec uvedeného soud považuje za potřebné zdůraznit, že napadené rozhodnutí neobsahuje všechny formální náležitosti kladené na něj zákonem, neboť není označeno číslem jednacím.
32. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl ve druhém výroku rozsudku podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu nákladu řízení ve výši odpovídající jím zaplacenému soudnímu poplatku za podání žaloby, tj. ve výši 300 Kč. Pro úplnost soud dodává, že žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku za návrh na vydání předběžného opatření a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť těmito návrhům soud nevyhověl, a proto nelze tyto náklady považovat za důvodně vynaložené, jak vyžaduje ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. dubna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu